

KATTI-MATTI

Kissojen Katastrofiyhdistyksen jäsenlehti 1/2020 nro 200

Onko kissasi ihan madoton?
Lue s. 12

Eläinlääkäriä
avustamassa
Lue s.10

KKY:N KALENTERI VUODELLE 2021 NYT KAUPASSA

17€

Osta omalle seinälle tai lahjaksi ystävälle! Hinta **17 €**, kolme kappaletta 45 € sekä postituskulut

Tilaa omasi nopsaan <https://kky-ry.fi/kauppa/>, kalentereita rajallinen määrä! Tuet kissojen asiaa.

Kalenteria myyvät myös Terveyskauppa Misteli Kauppakeskus Elossa sekä Sastamalan Musti ja Mirri, Itsenäisyydentie 53.

TOIMITUS

Päätoimittaja

Virpi Koivula

Taitto

Tanja Käppi

Toimituskunta

Hallitus

Osoitteenmuutokset

sihteeri@kky-ry.fi

Aineisto seuraavaan lehteen 1.5.2021
mennessä osoitteeseen
markkinointi@kky-ry.fi

Toimituksella on tarvittaessa oikeus
aineiston käsittelyyn
ja lyhentämiseen.

Jäsenrekisterin tietosuojaselostetta
koskeviin kysymyksiin
vastaa hallitus osoitteessa
hallitus@kky-ry.fi

Kuvat: Annukka Uitto

SISÄLLYS

Hallituksen tervehdys	5
Päätoimittajan palsta	6
Toimija esittäytyy	7
KKY mukana 4k-kampanjassa	8
Avustajana eläinlääkärillä	10
Eläinlääkärin palsta	12
Aktiivijäsen kertoo	16
Turuilla & toreilla	20
Matkailu avartaa kissaakin	21
Kattia kanssa	23
Kunnalliset löytöeläinpaikat Pirkanmaalla	28
Kunnan- ja valvontaeläinlääkärit Pirkanmaalla	29

HALLITUKSEN TERVEHDYS

Hyvät KKY ry:n jäsenet

Uusi hallitus aloitti toimikautensa koronaviruksen vuoksi poikkeusoloissa. Keväällä pidettäväksi suunniteltu vuosikokoushan jouduttiin siirtämään kesään voimassa olevien kokoontumisrajoitusten vuoksi.

Uudella hallituksella riittää haasteita. Populaatiokissoja on vastaanotettu toimitilalle, ja sijoitettu ensikoteihin paljon kuluneen kesän aikana. Syksy on jälleen hyvin haastavaa, koska apua tarvitsevia kissoja on jokasyksyiseen tapaan todella paljon. Mahdollisuuksien mukaan myös muita yhdistyksiä on autettu ottamalla vastaan kissoja heiltä. Yhdistykselle tulee ajoittain myös kodinvaihtajia.

Taloudellinen tilanne on myös hyvin haasteellinen, koska eläinlääkärikulut ovat merkittävin kuluerä. Hallitus tekee hartiavoimin töitä säästöjen aikaan saamiseksi. Haaste- ja lipas-keräykset sekä tapahtumat ovat tär-

keitä vaikeassa taloustilanteessa. Tapahtumien järjestämisessä toimijat ovat olleet hyvin aktiivisia, ja uusia ideoita tapahtumiin ja niiden toteuttamiseen on tullut runsaasti.

Toimitila on erityisen tärkeä populaatiokissojen auttamisen kannalta, koska sieltä löytyy asianmukaiset karanteenihuoneet. Niihin ulkoa vastaanotetut kissat voidaan sijoittaa siihen asti, kunnes heidät on saatu hoidettua ensikotiin tai vakituiseen kotiin sijoitettavaan kuntoon.

Hyvää syksyä ja alkavaa talvea kaikille kissaihmisille!

Hallituksen puolesta

Marko Kaitala
puheenjohtaja

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

POPULAATIOT, KKY JA 4K

Kuluneen syksyn aikana kissan kurjaa asemaa on (onneksi) pidetty esillä eri medioissa. Tavallinen tallaja ei ehkä edes usko, kun esitetään arvioita 20 000 kodittomasta kissasta Suomes-
sa. Meidän alalla toimivien on helppo uskoa nuo arviot ja jopa arvella, että tuossa on vain jäävuoren huippu.

Kun 1990-luvulla kunnalliset löytölät säädettiin pakolliseksi, KKY:n toimintakenttä muuttui radikaalisti. Emme enää saa ottaa talteen harhailevaa yksittäistä kissaa: kissa toimitetaan kunnalliseen löytölään, josta omistaja voi 15 vuorokauden kuluessa tiedustella lemmikkiään. Löytölät tekevät yhteistyötä vapaaehtoisten kanssa määräajan kuluttua umpeen, ja osa sijoittaa kissat itse. KKY ottaa vastaan kissoja löytöläistä ja suoraan ulkoa populaatioista. Populaatiokissat ovat täysin omillaan olevia hylättyjen kissojen jälkeläisiä tai osaksi jonkun hoitamia, mutta leikkaamattomia ja vapaasti lisääntyviä.

Vastaanotetut kissat ovat keskimäärin huonokuntoisempia kuin lyhyen aikaa omillaan vaeltaneet kotikissat. Tämä näkyy eläinlääkärikulujen kasvuna. Karsintaakin on pakko tehdä, koska populaatioiden sisäsiittoisuus saattaa aiheuttaa kissoille terveysvaurioita. Pitää kuitenkin muistaa, että eutanasiakin on eläinsuojelua.

Tänä vuonna tuli tervetullut kädenojennus Helsingin Eläinsuojeluyhdistys HESY ry:ltä, joka keväällä aloitti 4k-kampanjan: Katkaise kissojen kurjuuden kierre. Kampanja alkoi HESY ry:n 145-juhlavuodesta, jolloin sitouduttiin leikkaamaan 145 populaatiomirriä, mutta sai jatkoa, kun lisää varoja saatiin somekampanjoilla. 4k:n puitteissa HESY ry maksaa eri puolilla Suomea toimiville jäsenyhdistyksilleen populaatiokissojen leikkauskuluja eli riihikuivaa rahaa.

Tätä kirjoitettaessa HESY on kustantanut meille jo noin 60 populaatiokissan leikkautuksen, mistä olemme hyvin kiitollisia! Kissat tulevat eri puolilta Pirkanmaata erisuuruisista ulko- tai sisäpopulaatioista yhteistyössä paikallisten yhdistysten kanssa, jotka tekevät loukutustyön. Muutamia on tullut myös Etelä-Pohjanmaalta, missä tilanne on synkin. KKY maksaa itse rokotus- ja sirutuskulut, FIV/FELV-testauksen, mahdollisen suuhuollon ja muut kulut. Jokainen kissa viipyy meillä, kunnes on löytynyt uusi hyvä koti.

Kaksi tarinaa näistä populaatiokissoista löytyy sivuilta 8-9. Lue lisää HESY:n kampanjasta osoitteessa <https://www.hesy.fi/4k/>.

Mekin haluamme katkaista kissojen kurjuuden kierteen!

Virpi Koivula
päätoimittaja

TOIMIJA ESITTÄYTYY

Tehopakkausena KKY:llä - Daria Leppik

Minut tunnetaan nimellä Daria, ja matkani KKY:n riveissä alkoi ensikoti-toiminnasta, joka sitten päättyi ensikotikissojeni adoptointiin. Adoptoinnin jälkeen aloitin hoitorinkiläisenä, ja siitä ovat tehtävät pikkuhiljaa lisääntyneet yhdistyksessä. Olen hallituksen jäsen, hoidan muiden vapaaehtoisten kanssa ensikoti- sekä kissakummitoimintaa ja ylläpidän verkkokauppaa unohtamatta viikoittaisia hoitorinkivuorojani.

Tarve vapaaehtoistyöhön on aina ollut sisimmässäni, mutta aikuistuttuani ymmärsin eläinten olevan niitä, jotka tarvitsevat eniten apua maailmassani. Mielestäni jokaiselle on oma vapaaehtoistyökanavansa, ja minulle se tällä hetkellä on KKY:n riveissä.

Kissat kiehtovat minua kovasti, ja heidän hienojakoisen järjestelmänsä

Kissan stressireaktiivisesta pissailusta eli idiopaattisesta kystiitistä oli eläinlääkärin artikkeli ja kissanomistajan kokemuksia Katti-Matissa 1/2018

*Kahden kerroksen väkeä. Ylhäällä Raina, alakerran on valloittanut Ressu.
Kuva Daria Leppik.*

tulkitseminen ja tutkiminen tuntuu vieläkin hyvältä haasteelta.

Haastetta löytyy myös kotoa KKY-kissojeni myötä. Heidän stressireaktiivinen pissailunsa on tuottanut riittämättömyyden tunteita lemmikinomistajana, jossa ei koskaan kehity valmiiksi. Parastaikaa tutkin, voivatko vieraan kissan hajut laukaista stressireaktion. Kotivaatteet vaihdan heti ovella.

Daria Leppik

KKY MUKANA 4K-KAMPANJASSA

Kuntti, vuoden isä

Oli ikääntyvä pariskunta, joka rakasti kissoja. Niitä oli nurkissa useampia, mutta niin oli tapana. Näitä onnellisia vapaasti ulkoilevia. Sitten iski salakavala sairaus, joka vei muistin.

Kissojen määrä kasvoi. Kun maalla on aina autettu naapuria, niin paikallinen metsästysseura tarjosi apuaan. Metsästysseuran resepti ei kuitenkaan ollut riittävä, sillä vaikka pennut saatiin pois päiviltä, niin seuraavana vuonna kissamäärä oli kasvanut ennalleen. Kun sama oli määrä toistaa, niin paikallinen eläinsuojeluyhdistys ehti apuun. Kissojen Katastrofiyhdistys Tampereella lupasi hoitopaikat, kunhan kissat saadaan loukutetuksi. Loukutus on sujunut ripeästi, sillä kissoista on kuitenkin pidetty jonkinlainen huoli, ja ne ovat tottuneet ihmiseen.

Lokakuun puolenvälin paikkeilla Kissojen Katastrofiyhdistykselle tuli pihasta noin kaksivuotias harmaaraitainen kolli, ja samassa lastissa seitsemän harmaaraitaista pentua, iältään 12-14 viikkoa. Pennut etsivät turvaa Kuntiksi ristitystä raavaasta kollista, joka hoivasi niitä hellästi.

Kuntti pääsi pallien poistoon heti lääkärin toimitilakäynnin yhteydessä. Pentujen hoivaaminen jatkuu, joten olemme antaneet Kuntille kunnianimen Vuoden isä. Hyvin näyttää sujuvan, mutta toivomme kuitenkin, että pihasta vielä tavoitettaisiin Rouva Kuntti.

Kuntti kastrotiin osana HESY ry:n 4k-kampanjaa. Kuntti pesueineen on Kissojen Katastrofiyhdistyksen hoivissa, kunnes kaikille löytyy hyvät kodit.

Papan pojat ja Helena

Alkan, Jarmo, Jaska, Jokke, Ismo, Pekka, Tarmo, Veikko – ja Helena. Iäkäs mies halusi jättää pitkään asumansa omakotitalon ja muuttaa keskustan rivitaloon. Talon nurkkiin jäi yhdeksän kissaa. Lauma muutti KKY:n toimitilalle Tampereelle kesällä 2020.

Olimme keväällä päässeet mukaan HESY ry:n 4k-kampanjaan, joten HESY kustansi poikien kastroinnit, mistä olimme hyvin kiitollisia. Siinä yhteydessä katsottiin poikien suuhun, ja kaikilla todettiin suuhuollon tarve. Somessa vetoamalla saimme kuitenkin osan hammaslääkäriluista raavituksi kasaan, ja purukalustot ovat nyt kunnossa.

Helenalla oli asiat huonommin, masussa kuolleet pennut ja kohtu tulehtunut. Helena pääsi pikavauhtia lääkäriin, on toipunut hyvin opeeraatiosta ja odottaa nyt yhteistä kotia Joken kanssa.

Yhdistys etsii kaikille näille kissoille uudet kodit. Yleensä populaatiokisat kaipaavat toistensa seuraa ja sijoitetaan pareittain, mutta Ismo oli saanut tarpeekseen populaatioelämästä, jossa kaveri on koko ajan iholla, ja sai kodin ainoana kissana. Kodin ovat löytäneet myös Alkan ja Jaska, mutta muut jatkavat tätä kirjoitettaessa kodinetsintää sivuillamme.

Tekstit: Virpi Koivula

Kuvat: Annukka Uitto

AVUSTAJANA ELÄINLÄÄKÄRILLÄ

Kun KKY:llä on eläinlääkäripäivä, niin yhdistyksen yhteistyöeläinlääkäri tekee "kotikäynnin" toimitilalle ja hoitaa kerralla useita kissoja. Tällaiset päivät ovat elintärkeitä yhdistykselle, jonne eksyy kymmeniä uusia kissoja kuu-kaudessa. Jokaisen uuden kissan kohdalla päivitetään kissan huolto ajan tasalle mahdollisimman pian. Päivitykseen kuuluu rokotus, madotus, sirutus, kastraatio (tyttökissoilla sterilisaatio tehdään eläinlääkärin vastaanotolla) sekä Fiv- ja Felv -testit. Usein kissalla ei ole mitään näistä hoidettuna sen tullessa toimitilalle, joskus voi olla osa huollosta tehtynä jos kyseessä on esimerkiksi kodin-vaihtaja.

Eläinlääkärissä avustaa yleensä kaksi henkilöä, yksi kirjaa lääkärin huomiot, arviot sekä tiedot kissasta, ja toinen avustaa lääkärin ohjeiden mukaan.

Itse pääsin yhdessä kevään eläinlääkäripäivässä avustamaan. Avustus fyysisoitui pääpiirteissään tällaiseksi:

1) Ensin valmisteltiin tila jossa lääkäri hoiti potilaita, tässä tapauksessa toimitilan kokousshuone. Valmisteluun kuului toimenpidepöydän puhdistus ja desinfiointi sekä hoitotyössä tarvittavien aineiden ja tarvikkeiden/välineiden (mm. silmätipat, tarvikkeiden ja ihon desinfiointinesteet, korvien puhdistusaineet, sideharsot, sakset yms.) esille laitto valmiiksi.

2) Lääkärin tullessa kävimme läpi hoitojärjestyksen.. Tällä kertaa tehtävällä oli kahden kollin kastraatio, rokotukset, madotukset, sirutukset ja testit, neljän nartun rokotukset, sirutukset ja madotukset)

3) Tehtäväkohtaiset avustukset: Kollien sterilisaatiossa hoidettavana oli punnitukset ja kivesten karvojen pois nyppimiset sekä takaraajojen kiinnipito operaation aikana. Leikkauksen jälkeen kissa siirretään heittäämään lämpöpulloja sisältävään koppaan.

Sirutuksessa, rokotuksessa sekä madotuksessa täytyi kissaa pitää aloillaan, jotta kaikki kolme saatiin asiallisesti kissan selkäpuolelle aseteltua. Sirutus ja rokotus vaatii neulan työnön kissan ihon alle, mutta onneksi nykyään madotuksen voi hoitaa niskaan laitettavalla aineella. Sirutuksen jälkeen varmistetaan vielä sirun toiminta sirunlukulaitteella.

4) Toimenpiteiden jälkeen siivotaan työtila: viedään käytetyt tarvikkeet roskiin ja aineet takaisin kaappeihin sekä puhdistetaan välineet.

Seuraavien tuntien/päivien aikana hoidettuja kissoja jälkitarkkaillaan, jotta varmistetaan huollon lopullinen onnistuminen.

Eläinlääkärin avustaminen oli mielisää alalla kouluttamattomalle allekirjoittaneelle, vaikka haasteita piisasi kissojen aloillaan pitämisessä mm. sirutuksen aikana, johon kissaa ei rauhoitettu.

Daria Leppik

Kuvat: Pia Pesonen

ELÄIN- LÄÄKÄRIN PALSTA

Kissan sisäloiset

Kissan endoparasiitit eli "madot" on aihepiirinä kovin tuttu kaikille kissaharrastajille, mutta toivon mukaan tässä artikkelissa on jotain uuttakin tiedonjyvää lukijoille. Seuraavassa isoimmasta pienimpiin lyhyt katsaus matoiseen maailmaan.

LAPAMATO eli *Diphyllobothrium latum* on kokonsa puolesta loismaailman kuningas, aikanaan ihmisestä poistuneen madon pituusennätys on ollut jopa 20 metriä. Olen jo pitkään sanonut kyseisestä loisesta, että se on sukupuuttoon kuolemassa pakastimien, vesivessojen ja parantuneen hygienian aikakaudella. Toki myös järvikalan käyttö ihmisten ja eläinten ravinnoksi on kovasti vähentynyt muutamassa vuosikymmenessä. Maailmanlaajuisestikin *Diphyllobothrium latum* on jo sen kokoluokan harvinaisuus, että englantilaiset loistieteilijät pyysivät näytekysilöä koelmiinsa Suomesta. Sellainen myös lähetettiin Helsingistä.

No kuinka ollakaan, käynnin yhteydessä KKY:n hoiviin jostain Pohjanmaan suunnalta tullut kissa näkyi tällaisen harvinaisuuden omaavan suolistossaan yhdestä massiivisesta (leveys 1-1,5 cm) jaokkeesta päätellen. Leveän heisimadon eli lapamadon häätö tapahtuu ainoastaan heisimatoihin tehoavalla tablettilääkkeellä (*Droncit vet.*) kahdeksankertaisella annoksella *Taenia*-matoon tehoavaan verrattuna. Kuten sanottu, ainoastaan kypsentämätöntä ja pakastamatonta järvipetokalaa syövät kissat ovat tartuntavaarassa. Mitä tarkoittaa järvipetokala? Lohi ja muikku eivät ole, särkikalat ovat kasvissyöjiä. Ahven, hauki, kuha ja made ovat tässä tarkoitettut tartunnanvaaralliset lajit.

TAENIA TAENIAFORMIS eli kissan pieni heisimato on tuttu näky ulkokissojen omistajille. Pienehköt, muutaman millimetrin pituiset ja levyiset pitkulaiset jaokkeet tarttuvat kissan peppukarvoihin ja kiemurtelevat häi-

jysti jonkin aikaa poistuttuaan kissasta. Myöhemmin voi tartunnan havaita litteitä riisinjyviä muistuttavista kuivuneista jaokkeista. Taenia taeniaformis lisääntyy kissassa ja sen kierrolle välttämätön väli-isäntä on yleensä hiiri tai myyrä. Se ei siis tartu suoraan kissasta toiseen. Useimmat matolääkkeet tehoavat tähän loiseen, paitsi Mirrix joka tehoaa ainoastaan suolinkaiseen ja muihin sukku- lamatoihin.

Jos kissa syö luonnon jyrsojia, uusi loinen kehittyy muutamassa viikossa häädetyin tilalle. Madotus tulisi siis uusien parin kuukauden välein ulkoileville kissoille.

Sukkulamatoihin kuuluva **SUOLINKAINEN** eli Toxocara cati on tutuin kissan loisista. Aikuisen madon pituus voi olla jopa 10 senttiä. Suurin osa kissanpitäjistä tietää, että pennut tulee madotta jo 3-4 viikon iästä alkaen parin viikon välein, kunnes rokotukset on suoritettu. Suolinkainen on tyyppillinen pentujen ja nuorten eläinten loinen, jonka tartunta siirtyy emästä pentuihin emän maidon kautta, ja vanhemmilla eläimillä munia syömällä eli suun kautta. Loinen on helppo häätää, mm. ivermektiiniryhmän valmisteet (Stronghold ym) tehoavat siihenkin. Osa loisista tosin on elimistössä epäaktiivisena lepovaiheena, josta syystä kertakuurilla ei suolinkaisia saa loppumaan, ja tiineellä naaraalla yleensä aina on jonkin verran lepotilaisia suolinkaisia, jotka hormoni- muutoksista aktivoituneena siirtyvät pentuihin. Suuri suolinkaismäärä aiheuttaa ripulia, pömppövatsaisuutta ja heikkokuntoisuutta, yleensä niitä on onneksi vain muutama.

Sitten siirrymme alkueläimiin, jotka urbanisoituvassa kissamaailmassa ovat ainakin kaupungeissa jo ohitta-

neet nematodit (sukkulamadot) ja cestodit (heisimadot) yleisyydessä:

GIARDIA on mikroskooppinen loiselio, joka muistuttaa suorassa mikroskopoinnissa alasleijailevaa puun lehteä liikkumistavaltaan ja muodoltaan. Yleensä laboratorionäytteissä saadaan selville ookystia eli "munia" jotka poistuvat ulosteesta ja säilyvät tartuntakykyisenä kuukausia suotuisissa oloissa eli viileässä ja kosteassa. Myöskään tavalliset desinfektioaineet eivät tuhoa giardian lepomuotoja, kuuma vesi tehoaa ja pari harvaa erityisvalmistetta. Vaikkakin tuttu Axilur-lääke periaatteessa tehoaa giardiaasiin, on varsinkin monieläintalouksissa syytä varmistaa diagnoosi laboratoriotutkimuksella kolmena päivänä kerätystä ulostenäytteestä, ja hoito on syytä suunnitella eläinlääkärin kanssa huolellisesti. Muuten saattaa tulla tehneeksi paljon työtä asian eteen, joka ei ota korjaantuakseen. Giardia aiheuttaa löysiä, mahdollisesti verensekaisia, pahanhajuisia ulosteita, mutta voi olla täysin oireetonkin varsinkin vanhemmilla eläimillä, eikä ole henkeä uhkaava tila. Usein alkueläintautien syntyyn liittyy tila tai alue, jossa on paljon kissoja, ja ulosteita joutuu toisten eläinten tassunpohjiin. Kissa saa yleensä infektion puhdistuessaan itseään nuolemalla.

KOKKIDIT Isospora felis ja Isospora rivolta kirjojen mukaan aiheuttavat kliinistä suolistotulehdusta vain pennuissa, mutta onpa KKY:llä nähty huoneellinen ripuloivia yli puolivuotiaita kissoja Isospora-diagnoosilla useammin kuin kerran. Tyypillisesti tavanomaisilla lääkkeillä ei ole isompaa tehoa, vaan on käytettävä nimenomaan kokkidioosin hoitoon tarkoitettua lääkettä. Ennuste on hyvä kuitenkin. Kokkidiookystat eli

”munat” ovat kestäviä ulkoisia olosuhteita kohtaan, ja hygienialla onkin tärkeä merkitys tautia vastaan toimittaessa. Ulkokissoilla saattaa kierto kissa-jyrsijä-kissa liittyä isosporainfektion taudinkulkuun.

TRITRICHOMONAS FOETUS Tämä monimutkaisen nimen omaava alkueläin on tunnistettu tyypillisesti nuorten rotukissojen ja kissaloiden ongelmana, mutta esiintyy myös rescuekissoilla silloin tällöin. Diagnoosi vaatii ulosteen tutkimuksen aivan tuoreesta, jäädyttämättömästä ripuliulosteesta. Hyvällä tuurilla eliöt ovat nähtävissä suoralla mikroskopoinnilla, myös erityiselatusainetta sisältävällä muovipussimetodilla viljely onnistuu.

Tässäkin taudissa tyypillisesti nuori, kasvava kissa kärsii ajoittaisesta löysästä, kellertävästä, haisevasta ulosteesta. Tai sanotaanko että kis-

san lähipiiri kärsii, kissa itse kasvaa ja kehittyy normaalisti. Lääkkeitä on etsitty ja eräs valmiste on todettu tehoavaksikin, mutta siihen liittyy riski vakaviin neurologisiin häiriöihin. Joten T.foetus-infektoituneet kissat pääsääntöisesti jätetään tervehtymään luontaisesti kahden vuoden ikään mennessä, jolloin viimeistään oireilu päättyy.

Lopuksi: kun epäilette kissallanne jotakin loisongelmaa, varsinkin jos sairauden oireita liittyy tapaukseen, on hyvä idea keskustella hoidosta eläinlääkärin kanssa, jos suinkin mahdollista. Maailmanlaajuisesti pyritään vähentämään ”varmuuden vuoksi”-kuureja niin loislääkkeiden kuin antibioottienkin suhteen, jotta lääkeaineet säilyttäisivät tehonsa myös tulevaisuudessa.

ELL Sirkka Pyhälä

Kuvitus: Petra Lindström

ELÄINLÄÄKÄRIN ESITTELY

Palstanpitäjämme ELL Sirkka Pyhälä on opiskellut Helsingissä ja valmistunut Eläinlääketieteellisestä korkeakoulusta v. 1988. Valmistumisen jälkeen hän on työskennellyt kunnan- ja kaupungineläinlääkärin tehtävissä mm. Loimaalla, Keski-Suomessa ja Oulun läänissä. Maito-Pirkan terveydenhuoltotyössä 2000-luvun alussa hän kiersi satoja maidontuotantotiloja neuvontamielessä ja piti tuottajille laatukurssiluentoja. Oma pieneläinvastaanotto kotitalon yhteyteen Lempäälään valmistui 1995. Kissoja on tällä hetkellä kolme ”maatiaista” itsellä. Harrastuksia koti-seututyö ja luonnonsuojelu.

KKY:LLÄ ON NYT PYSYVÄ RUOKAKERÄYS

Sastamalan Musti ja Mirri –liikkeessä Itsenäisyudentie 53
ja Peten Koiratarvikkeessa Kauppakeskus Veska, Saapastie 2, Pirkkala
Joulukuussa on kuukauden ruokakeräys Nokian
Musti ja Mirri –liikkeessä, Prisma, Yrittäjäkatu 10

Pudotathan käydessäsi ruokalahjoituksen kodittomille kissoille! Näissä
liikkeissä on myös yhdistyksen keräyslipas.

Lämmin kiitos näille liikkeille ja ihanille asiakkaille, jotka auttavat meitä
ruokkimaan nälkäiset suut!

MIHIN YRITYKSEEN sopisi kodittomien kissojen keräyslipas?

KKY sai uuden viisivuotisen keräysluvan
2019 lopussa, ja keräyslippaamme
ulkoasu on uudistunut.

Onko tiedossasi yritystä, joka ottaisi
lippaamme tiskillensä?
Ota yhteyttä hallitus@kky-ry.fi.

AKTIIVIJÄSEN KERTO

Soturikissa

Varhaisnuorison suursuosikki tällä hetkellä on Soturikissat, Erin Hunterin (=kuusi kirjailijaa yhteisellä salanimellä) kirjoittama kirjasarja, joka kertoo metsän villeistä kissoista ja heidän tarinoistaan.

Oma Elmerini on myös tällainen soturikissa. Elmerin klaani on tosin hajonnut ja sen kissat sijoittuneet eri koteihin. Meilläkin on juuri alkanut kolmas vuosi yhdessäeloa. Ensimmäinen vuosi meni melkein vain tutustellessa, osoittautui, että Elmeri oli kova leikkimään ja juttelemaan, alun kuiskailun jälkeen Elmeri toimitti asioitaan reippaalla äänellä. Koskea ei kissaan kuitenkaan saanut. Lavian kesäpaikassa Ellu viihtyi mainiosti, oli tilaa juosta. Vessan paikkakin jäi eka opastuksesta mieleen. Onneksi Elmerillä ei ollut pienintäkään aikomusta pujahtaa ulos, vaikka joskus vanhojen tapojen mukaisesti ovi kuistin ja eteisen välissä unohtui toviksi auki. Ovi kuistilta ulos olisi kuitenkin ollut kiinni, mutta kuistilta menee raput vinttikerrokseen ja siellä Ellu ei ole vielä käynyt.

Vuoden jälkeen alkoi ahdistaa ajatus, että joku saattaisikin haluta Elmerin omaksi kotikissakseen ja niinpä poikulin kotiosoitteeksi tuli sama kuin minun osoitteeni. Keväällä taas muutto kesäkotiin sujui ilman suurempia taisteluita. Kesällä sai jo kukanvarrel-

la silitellä Elmerin viikkipartaa kunnes hän muisti, että hänenhän pitäisi olla ujo villikissa. Meistä tuli myös kahden kerroksen väkeä, minä nukuin sängyssä ja Ellu sängyn alla. Yhtenä yönä Elmeri kyllä kokeili, mahduttaisiinko me samaan sänkyyn. Toki Ellu myös kävi tarkastelemassa, millaista olisi nukkua soffilla tai nojatuoleissa, talon kaikista tuoleista löytyi kissankarvoja, mutta niissä nukuttiin päivällä. Syksy Tampereen kodissa ei alkanut oikein mukavissa merkeissä, taloyhtiössä tuntui olevan meneillään oikein remonttibuumi ja Elmeri pelkäsi sitä meteliä.

Ja nyt, kolmas vuosi toden sanoo. Ehei, ei ole pienintäkään aikomusta luopua Elmeristä, Ellu kuuluu perheeseen. Mutta katsotaan nyt, kesyyntykö koko ikänsä eli ensimmäiset 4-5 vuotta ihmiskontakteja vailla elänyt kissa koskaan ihan täydellisesti. Vieläkään Elmerille ei voi heittää palloa, se pitää kierittää lattiaa pitkin, heittämisestä kollipoika saa paniikin, häntä on aivan ilmeisesti heitelty ehkä kivillä tms... Kerran Elmeri sai myös paniikkikohtauksen kun otin käteeni entisen kukkakepin onkiakseni pojan pallot soffan alta. Sittemmin Ellu on kyllä huomannut, että tuo kädenjatke onkin vain apuväline pallojen esiinpyörittämiseen. Pallo leikkikaluna on Elmerille todella tärkeä, värikäs pallo nimenomaan.

Elmerin talvi

Miauu, onko ihan pakko taas muuttaa kaupunkiin. Pujahdin kuitenkin ihan kiltisti koppaani kun mami pisti sen nenäni eteen. Kaupungissa ei mikään ollut muuttunut, vessa oli entisellä paikalla ja keittiön ruokakipot. Paitsi että kyllä minua pelottaa, kun jostain kuuluu päiväkausia hirmuinen jyrinä. Muuten on päiväjärjestys entisellään, herään aamulla aikaisin, leikin ja touhuan ja rapistelen ja vähän kolistelenkin makuuhuoneessa, kun hakkaan palloa seinään, että saisin mamin hereille, hän käy hake-massa lehden ja tulee antamaan minulle muikkuja sekä uuden pallon ja menee sitten lukemaan sitä lehteä, muikut ahmittuani hiippailen minäkin palloineni makkariin ottamaan pienet ruokanokoset. Kun mami nousee keittämään aamukahvia, tip-suttelen perässä keittiöön kysymään saisinko minäkin leivänpäällyskinkua tai ehkä mieluummin kuitenkin kanaa tai kalkkunaa.

Pahus, en sitten yhtään tykännyt, mami lähti pois jouluksi, vaikka Riitta onkin ihan ok koirantuoksuineen. Aioin silti pysyä piilossa, mutta sitten kävi pieni vahinko. Kuulin kun Riitta lähti ja kipitin kiireesti keittiöön. Mutta sitten tapahtui jotain odottamatonta. Seisoin ihan hämmästyneenä "ai sä tulitkin takaisin". Riitalta aamuhommelit olivat jääneet vähän kesken, kun Nuppukoira oli nostanut metelin ja Riitta meni sitä rauhoittelemaan ja palasi sitten vielä putsamaan mun pissapottani. Mamin loman loppuajaksi Kaarina tuli hoivailemaan minua, me kyllä olemme vanhoja tuttuja, vaikka ihan kiusallanikaan en näyttäytynyt, luurasin salaa, mitä hän hommailee. Kivaa kuitenkin oli se, että kotona oli joku ja katsoi illalla televisiota, vakoilin

nimittäin häntä kirjahyllyn takaa. Ei tarvinnut nukkua yksin yöllä.

Aioin ensin murjottaa mamille, kun hän vihdoin palasi kotiin, mutta en sitten viitsinytkään kovin pitkään. Sitä paitsi mami sai flunssan ja olin hyvin huolissani. Kuljin mamin perässä koko ajan tai istuin sängyn vieressä. Kuka menee kauppaan. Onneksi ruokahuolto pelasi. Muuten minusta oli ihanaa, kun mami oli koko ajan kotona.

Yhtenä aamuna päätin puskea mamin kättä, kun hän antoi minulle aamupalaa. Hän silitti otsaani, huii, mutta tarkemmin ajatellen se olikin mukavaa. Olin kyllä jo aikaisemmin suostunut siihen, että partaviiksiäni saa silittää, mutta vaan hyvin lyhyesti. Seuraavana aamuna mami taas silitti päätäni ja sitten päivälläkin. Jos olisin edes aavistanut, kuinka mukavaa silittely on, olisin jo paljon aikaisemmin suostunut siihen. Nykyisin käyn pyytämässä silitystä monta kertaa päivässä, mutta vasta päätä ja niskaa tai no, pikkuhiljaa koko selkääkin, mami sanoo minua kullannupuksi. Syliin en ole vielä antanut ottaa eikä mami yritäkään siepata väkisin. Mutta kun mami sanoo, että mites Ellu olis ylävitokset, olen heti paikalla valmis ja paukutan hänen kämmen-tään, kynnet vedän tiukasti sisään. Nykyisin me nautimme aina yhdessä aamukahvit. Vaikka minulla ei olisi-kaan mikään nälkä, niin olen kuitenkin mukana. Mami antaa minulle aamun toisen silittelyn, ensimmäisen saan matkalla aamumuikuille, vaikka yritänkin aina välillä kampittaa mamia seisomalla poikittain hänen edessään.

Olen tehnyt urotyön. Yhtenä päivänä aurinko paistoi lämpimästi ja ovi

parvekkeelle oli auki. Keräsin kaiken sisuni ja marssin päättäväisesti ovelle, istuskelin vähän aikaa siinä oven edessä ja sitten astelin varovaisesti kynnyksen yli. Kurkistin ikkunasta, hui, olipa maahan pitkä matka. Vähän suunnittelin hyppääväni pöydällekkin katsomaan, mitä sieltä näkisi, mutta olkoon seuraavaan kertaan.

Mami oli ostanut kaupasta kasvin, jossa oli punaisia kukkia, halusin mennä katsomaan sitä lähempää, punainen kun on ehdoton lempiväriini. Höh, joku on sanonut, että kissat ovat värisokeita, en minä ainakaan. Olin jo hyppäämässä lipaston päälle, mutta sitten tulin ajatelleeksi, mitä mami sanoo, käännyin katsomaan "miu", "hyppää vaan" ja niin pompasin tutkimaan kukkasen perinpohjin, mutta en maistanut. Mami sanoo, että olen tarkka kakara.

Tiedän, että keittiön ikkunalla on kasvamassa ohraa minua varten, oikein odotan, koska se on niin pitkää, että

saan maistella sitä ja hieroa siihen nenääni. Olen fiksu kissa enkä kiipeä oma-alotteisesti maistelemaan mitään. Kerran kesällä tein niin, työpöydällä oli kalavati ja kalan päällä oli jotain, maistoin sitä, tai no aika paljonkin, tietysti mami huomasi sen ja kysyi, oliko kantarellikastike hyvää. Totesin, että ei kannata mennä maistelemaan ihmisten ruokia, voi syödä vahingossa vaikkapa sieniä. Sen koommin en ole käynyt keittiön pöydillä, en maalla enkä kaupungissa. Muuta pikku pahaa tai jekkua olen kyllä tehnyt, mutta niistäpä en kerro. Mami kyllä tietää kun on kerännyt lankojaan tuolin jalkojen ympäriltä ja poiminut silmukoita puikoille.

Yhtenä iltana kehitimme ihan uuden leikin. Mami kieritti minulle pallon, löin sen tassullani takaisin ja hän taas kieritti sen minulle ja minä takaisin. Hihih. telkkuohjelma jäi häneltä kylä katsomatta. Hihhihii, eilen mami tarisi tukehtumaisillaan, pelasimme taas palloa, kuinka ollakaan, yksi lyön-

tini meni hiukan pitkäksi ja pallo kiiti suoraan sohvan alle. Mami meni mahalleen lattialle kurottelemaan palloa ja minä menin hänen viereensä myös mahalleni seuraamaan, miten pallon pelastusoperaatio onnistuu. Tulihan se pallo sieltä, kun mami lakkasi nauramasta. Ei siinä ole mitään nauramista, en minä mahdu sohvan alle hakemaan itse palloani. Ei sinne kyllä mahdu mamikaan, mitä nyt käsi.

Viime yönä tai paremminkin illalla meillä oli pieni seikkailu. Aurinko paistoi koko päivän ja parvekkeella oli ihan lämmin, kävin muuten ainakin neljä kertaa tarkistamassa asian ja vähän kurkkimassa kadun liikennettä. Illalla huomasin, että meillä pörää kärpänen ja se on menossa makkariin, mami on sängyssä lukemassa, joten minun täytyy pelastaa hänet siltä pedolta. Otin vauhtia ja loikkasin sänkyyn, ainakin puolentoistametrin mittainen loikka, no ehkä kuitenkin vain metrinen ja päädyin mamin jalkojen päälle, kipitin hänen kylkeään pitkin ja yritin huitoa kärpästä, pahas, pääsi karkuun, äh menkööt, jäin istuskelemaan ja miettimään, nukkuisinko minäkin sängyssä. Päätin kuitenkin, että en ihan vielä ja möngin lepäilemään omalle petilleni, sinne se kärpänen ei osaa.

Aamulla halusin palkinnon pelastusretkestäni, menin istumaan namikuppini viereen ja tuijotin sitä, välillä vilkaisin mamia että etkö nyt huomaa, tämä on tyhjä. Viimein mami heltyi ja antoi minulle patukallisen semmoista hyvää tahnaa, tavallisesti saan sitä joskus iltaisin, kun olen ollut oikein kullanmurua. Joskus saan myös pari lusikallista kahvikermää, laktoositonta tietenkin, kun pyydän oikein nätisti.

Nyt olen keksinyt, kuinka mukavaa on, kun mami rapsuttaa minua kaulasta, pahas kun on mennyt monta vuotta hukkaan, kun olen ollut epäluuloinen. Kellahtan kyljelleni ja painan tiukasti poskeni mamin kämmenelle, välillä täytyy kääntää kylkeä, että toisenkin puolen poskihampaat tulee hierotuksi. Osaan muuten jo kehrätäkin.

Meille oli tulla riita mamin kanssa. Kuten sanottu, en ole mikään sylikissa. Mami yritti kuitenkin ottaa minut kiinni, kuulemma nostaakseen minut soffalle viereensä. Kiemurtelin kuitenkin itseni vapaaksi, pörhistin häntäni ja pylykarvani ja marssin arvokkaasti makkariin. Hetken murjotettuani tuli kuitenkin mieleen, että mami varmasti katuu, joten tämä tilaisuus pitää hyödyntää. Niinpä tepsutin herkkukuppini viereen ja ilmoitin, että nyt jotain hyvää tähän, niin saat anteeksi. Tosin mami mokoma vaan nauroi, että peppunikin oli puolta leveämpi kuin tavallisesti, mutta antoi kuitenkin herkkupatukan ja silitti poskiani.

Ps. täytyy tunnustaa, kävin yhtenä yönä vähän nakertamassa sen punakukkaisen kasvin lehteä, ei maistunut hyvälle.

Elmerin sihteerinä toimi Maila-mami

Kuvat: Maila

TURUILLA & TOREILLA

Ruokaa tyhjiin masuihin

Olemme tänä keväänä aktiivisesti järjestäneet ruokakeräyksiä kissalaumamme nälkäisille suille. Mainitakoon ruokakeräykset Lielahden, Koivistonkylän, Nokian ja Sastamalan Musti ja Mirrissä, Linnainmaan, Nokian ja Sastamalan K-Citymarketissa ja Peten Koiratarvikkeessa Pirkkalassa. Ruokakeräyksestä tuli pysyvä sekä Peten Koiratarvikkeessa että Sastamalan Mustissa ja Mirrissä!

Kiitämme sydämellisesti kaikkia liikkeitä, jotka ovat suhtautuneet meihin myötämielisesti! Kiitos myös lastenkirppis MiniPandalle, jossa järjestettiin lastentapahtuma onnenpyörineen! Ja viimeisimpänä vaan ei vähäisimpänä vapaaehtoisille, jotka keräyksiä ovat pyörittäneet!

yhteistyössä:

Musti ja Mirri

Great Place To Work.

Suomen parhaat työpaikat™

FINLAND

2019

MATKAILU AVARTAA KISSAAKIN

Vuoden 2008 syksyllä näin netistä ilmoituksen vuoden ikäisestä KKY-kissasta nimeltä Maija. Ilmoituksessa ei ollut kuvaa, mutta päätimme kuitenkin lähteä katsomaan. Ensikodissa kissoihin tutustuessa kysyin sitten ensikotimamma Arjalta, kuka näistä olisi se Maija-kissa. Arjaa hymyilytti, kun hän vastasi, että sehän on juuri tuo, joka sylissäsi istuu. Kissa siis valitsi minut.

Maija oli kova kehräämään, joten nimeksi tuli Purr. Elämän alkutaival oli ollut huono, ja Purr kärsi pitkään korvatulehduksista, mutta hänestä sukeutui kuitenkin kelpo kissa.

Vuonna 2016 muutin Teneriffalle. Muuttokuorma täytyi kuljettaa pakettiautolla Suomesta Etelä-Espanjaan Caditzin satamaan, josta pääsimme autolautalla Teneriffalle.

Matkaa kyllä suunnittelin mielestäni huolella, mutta erehdyksiäkin tuli tehtyä. Suurin huolenaiheeni oli Purr. Vaikka olimme käyneet Norjassa aiemmin autolla, nyt edessä oleva matka oli huomattavasti pidempi ja lisäksi kaksi lauttamatkaa. Matkustaminen kuitenkin meni hyvin, kunhan huomasin, että pidin päivämatkat hieman lyhyempinä.

Olen nyt kulkenut Purr-kissan kanssa viisi kertaa halki Euroopan ja todennut kissan tarvitsevan liikuntaa ja myös herkkua eli laktoositonta jäätelöä. Näin kaikki sujuu paremmin. Purr on matkoilla kotiutunut hotelleihin ja laivan hytteihin erinomaisesti. Purr luo nopeasti reviirinsä ja leikkii jo illasta. Vuonna 2017 kun tulimme Suomeen, oli Atlantilla kova myrsky ja Purr merisairas. Ruoka alkoi maistua vasta Espanjan manta-reella. Hotelleissa Purr on kehittänyt ihan oman leikkinsä: aamulla kun pitäisi lähteä, niin Purr menee piiloon. Piilopaikoiksi kelpaa sängyn sokkeli, verhontakunen tai vaatekaappi. Olen nyt oppinut, että ensin Purr valjaisiin

ja sitten pakkaaminen, näin vältyn aamujumpalta.

Huomasin eräällä matkalla kissallakin olevan korkeanpaikankammo. Olimme Andorrassa ylhäällä erään linnan pihassa. Purr katseli kaiteella ja huomasi rotkon. Välittömästi Purr alkoi vaatimaan autoon sisälle ja sitten penkin alle. Vasta Ranskan puolella suostui tulemaan pois.

Meidän matkantekoa on helpottanut se, että kissalla on autossa jatkuvasti vettä, ruokaa ja hiekkalaatikko. Näin Purr voi käydä hoitamassa asioitaan kuten haluaa. Voin vain sanoa että kyllä kissan kanssa on mukava matkustaa.

Teneriffan terveisin, erityisesti ensikotimamma Arjalle

Teksti ja kuvat: Kalle Pujola

*Purr Bailenissa hotellissa
370 km:n matkan jälkeen.*

KATTIA KANSSA

Operaatio Leikkikaveri

Niilo oli surullinen. Se ei osannut leikkiä muiden kanssa ja Niilosta näki, kuinka paljon se Pepe-setäänsä edelleen kaipasi. Niinpä päätimme hankkia Niilolle leikkikaverin.

Kriteerit piti miettiä tarkkaan. Kissan pitäisi olla musta, jotta se solahtaisi mahdollisimman helposti laumaan. Mimmin kaltaista tricoloria ei voitu edes ajatella! Uuden tulokkaan pitäisi olla uros, jotta meidän matriarkka Lulu sen hyväksyisi. Mimmissä oli ihan tarpeeksi naisseuraa Lululle, ainakin Lulun omasta mielestä. Niilo on todella siro ja kevytrakenteinen, siksi kaverinkin pitäisi olla pieni. Niilon kannalta paras vaihtoehto olisi pentukissa. Laitoimme siis hakuun musta uroskissanpennun.

Löytökissoja ja ei-toivottuja pesueita tuntui olevan koko Pirkanmaa täynnä, mutta kyselyihimme saimme aina saman vastauksen: mustaa urospentua ei ole saatavilla. Mikä neuvoksi? Laajensimme hakualuetta ja sittenpä onnistui. Raahesta ilmoitettiin, että heilläpä olisi juuri etsimämme leikkikaveri Niilolle. Pentu varattiin ja samoin buukattiin hotellihuone yöpymistä varten lähistöltä. Meidän kesälomareissumme suunta oli siis Raahe.

Elokuussa sitten suuntasimme Ope-
lin keulan pohjoiseen lähes tuhannen

kilmetrin kesälomareissullemme. Yli viiden tunnin ajon jälkeen saavuimme perille, kirjauduimme hotelliin ja menimme tutustumaan uuteen perheenjäsenemme. Pikkukissa oli kerrossaan valloittava. Olimme jo kotona päättäneet nimetä sen Heikiksi ja nimi istui kissaan kuin valettu. Vauhtia tapaamisessamme riitti, kun kissa otti kaiken irti vieraista ja etenkin minun repustani. Yöksi kaveri jäi vielä löytökissalan hoiviin, mutta aamulla Heikki lähti vessallisessa yksiössään kohti etelää ja Valkeakoskea.

Kotona odotti vastaanottokomitea jo eteisessä. 'Mitä toitte?' oli kysymys. Hieman siinä katseltiin puolin ja toisin, mutta ilman isompia kihinöitä Heikin annettiin tutkailla uutta kotia. Heikki valloitti ensimmäisenä olohuoneen sohvan ja kiipeilytelineen. Miten hauskaa siinä olikaan kiipeillä ja hyppiä. Heikin elämä muuttui melkoisesti pienen hoituhuoneen ja häkin laajetessa isoksi kaksikerroksiseksi taloksi ja ulkotarhaksi. Suurin ihmetyksen aihe oli televisio. Heikki oli haltioissaan ruudulla liikkuvasta kuvasta ja katselee edelleen mielellään luonto-ohjelmia ja jännäreitä.

Ulkotarhaan oli poika tehnyt parannuksia, jottei pieni Heikki jäisi jumiin rakoihin tai loukkaisi itseään. ulkomaailma olikin kissalle suuri hämmästyksen aihe. Pihassamme on

paljon pikkulintuja ja fasaaneita ja niitähän on todella mukava väijyä tarhan suojissa.

Heikki solahti laumaan aluksi aivan hyvin, mutta sitten kissa teki kardi-naalimunauksen. Leikkisä kun on, Heikki nappasi kiinni Mimmin häntään. Siitäkös mellakka syntyi. Eikä Heikki-mokoma ottanut opikseen kerrasta, se hyökkäsi milloin Lulun, milloin Masi Salmisen häntään – ja sai huutia. Lulu piti Heikin pitkään komennossa tassunsa alla, meidän matriarkalle ei ryttyillä.

Heikin äiti oli villi ja se kyllä korostuu Heikinkin luonteessa. Heikki tykkää juosta, hyppiä korkealle ja saalistaa. Punainen piste saa sen aivan sekaisin ja pisteen peräsä voi juosta läikähtymiseen saakka. Kissanminttulelut ovat yhtä hyviä. Rakkain lelu on kuitenkin pieni pehmoleijona, jonka Heikille ostin. Leijonan kanssa voi painia ja sitä voi purra mielensä mukaa ilman, että kukaan kieltää. Heikissä on myös herkkä puolensa. Aamuisin usein se herättää minut pusuilla ja kaivautuu peiton alle kainaloon keh-räämään. Usein tämä menee kyllä överiksi ja saan kynnet ja hampaat ranteeseeni, kun Heikki haluaakin painia.

Heikki vaatii paljon huomiota ja leikitystä. Esimerkiksi iltaraksut Heikki saalistaa itse. Käytännössä siis heitellen raksuja pitkin makkaria ja Heikki syöksyy niiden perään sängyn alle tai torjuu maalivahdin tavoin. Usein se juoksee minua kohti ja hyppää korkealle napatakseen heittämäni raksun ilmasta kiinni.

Aluksi mustat pojat leikkivätkin hyvin yhdessä. Mutta aika kului ja Heikki kasvoi – paljon Niiloa suuremmak-

si. Heikki myös puree todella lujaa. Heikin suonissa virtaa pisara tai pari Maine coonia, sen näkee kissaher-ran hännästä, puolipitkästä turkista, koosta ja luonteesta. Pikkuinen Niilo-raukka ei enää pärjännytkään Heikille vaan yksinkertaisesti pelkäsi tätä. Mitkäs nyt neuvoksi?

Hetken asiaa mietittyämme tulimme siihen tulokseen, että Heikille pitää hankkia oma kissa.

Eli koko ruljanssi alusta. Tällä kertaa ei onneksi tarvinnut lähteä merta edemmäs kalaan ja Heikille löytyikin kaveri helposti. Pesun sivuilla komeili musta poika Cayanne, joka myös asui sijaiskodissa melko lähellä. Kävin katsomassa kissaa ja totesin sen

juuri sopivaksi meidän laumaan. Itse asiassa Cayanne voisi olla Pepe-setä uudesti syntyneenä. Ja niin Cayanesta tuli Kassu, meidän Heikin uusi leikkikaveri.

Kassu on vain 4 kuukautta Heikkiä nuorempi ja melkein saman kokoinen. Isot tassut kielivät siitä, että Kassu kasvaa Heikin veroiseksi. Ja luonnetta tällä kaverilla riittää, vaikka se onkin Niilon lailla populaatiokissa.

Kassun tullessa meille, Lulu kävi kuljetusboxissa tarkistamassa tulijan. Musta kissa – ok. Mutta varmuuden vuoksi Lulu kopautti Heikkiä päähän, tämän syytähän uusi kissa selkeästi oli. Aluksi Kassu linnoittautui yläkertaan ja suostui tutustumaan

vain meidän Poikaan. Hessu kävi kuitenkin päivittäin katsomassa uutta kaveriaan ja pikkuhiljaa Kassu siirtyi rappu kerrallaan alas. Ensi haltuun otettiin keittiö ja seuraavaksi ulkotarha!

Nyt Kassu nukkuu päivät yläkerran sohvalla, on aina paikalla keittiössä ruoka-aikaan ja yöt harrastaa ravikisoja Heikin kanssa. Ravilähdöt alkavat yleensä klo yksi yöllä, lähtö ajoittuu klo aamukolmeen ja käänköpaikkana on meidän sänky. Kassu on kova puskemaan, se hyörii ja pyörii jaloissa, puskee ja lopuksi puree, Syyliinkin kissaherran saa ottaa, itse ei vielä siihen hyppää. Raksujen metsästys Heikin kanssa ja kaikenlainen leikkiminen on Kassun mielipuhua.

Vaikka Kassu on aina paikalla ruoka-aikaan, se ei koskaan syö omasta kupistaan vaan haluaa aina jakaa ruoan. Niinpä se syö Heikin tai Niilon kanssa yhdessä kupilta kupille kulkien.

Kassu solahti meidän laumaan aivan täydellisesti. Ainoastaa kärtyinen Mimmi totesi kärsivänsä ikänäöstä, koska näki Niilon kahtena. Mutta nyt on Mimmillekin selvinnyt, että meillä todellakin on kolme mustaa kissaa.

Entä sitten pieni Niilo, jolle alunperin kaveria etsimme. Iloksemme olemme voineet todeta, että Niilo on op-

pinut leikkimään! Leikkikaveriksi Niilo valitsikin Salmisen ja kaksikko painii usein. Niilo myös löysi kissamintun salat ja vetää minttu-överit ainakin kerran viikossa. Niilo on myös hyväksynyt Kassun ja nenien haistelu ilman mitään siihenää sujuu mallikkasti. Eli loppu hyvin, kaikki hyvin! Kuuden kissan jengi on koossa taas.

Mukavaa kissailua teille kaikille, kissamamma Satu ja kolmen musta kopla

Kuvat: Satu Halonen

RYHTYISITKÖ KISSAKUMMIKSI?

TYKKÄÄTKÖ LEIKITTÄÄ KISSOJA?

**OTATKO VASTAAN HAASTEEN KISSATORNISSA JUMITTAVAN ARAN
KISSAN ESIIN HOUKUTTELEMISEKSI?**

Lähde rohkeasti hoitorinkiläisen apuriksi sinulle
sopivana aikana!

Kysy lisää hoitorinki@kky-ry.fi.

TUE TYÖTÄMME

Lahjoittaminen ja testamentti

KKY:tä tuet rahallisesti jo maksamalla jäsenmaksusi. Voit myös auttaa lahjoittamalla sopivaksi katsomasi summan lahjoitustilillemme **FI93 5730 0820 3289 34**. Kun meille tulee kerralla paljon kissoja tai jos joku kissoistamme on tarvinnut kallin hoitoimenpiteen, olemme nettivetoomuksella saaneet kokoon ison osan tarvittavista kuluista. Kiitos teille, lahjoittajat!

Kissoja on myös mahdollista muistaa testamentissaan. Testamentin tekeminen ei ole hankalaa, mutta sen on täytettävä tietyt muotomääräykset. Parhaiten testamentin teko onnistuu asianajajan avustuksella varsinkin, jos määräämiäsi lahjoituskohteita on useita. Nettisivuillamme on tarkemmat ohjeet testamentin teosta ja testamenttimalli, jota voi hyödyntää. Löydät ne osoitteesta <https://kky-ry.fi/auta-meita-auttamaan/tee-testamentti/>

Lahjoitus- ja testamenttiasioissa voit myös olla yhteydessä puheenjohtajaan **p.044 747 5500**.

KKY-kauppa

Voit myös auttaa kissoja shoppailemalla. Uudistuneilta kotisivuiltamme löydät nettikaupan osoitteesta <https://kky-ry.fi/kauppa/>

Kaupasta löytyy lahjaksi sopivia tuotteita, mm. lahjoituksena saatuja uniikkeja käsitöitä: villasukkia, kissanpetejä ja koruja.

Vuosia täyttävälle sopii lahjaksi eettinen lahjakortti eli aineeton lahja. Se lämmittää sekä antajan että saajan mieltä. Valittavana on esimerkiksi rokotus, orpopennun ruoka kahdeksi viikoksi tai yhden kissan leikkaus. Tilattuasi lahjan lähetämme sinulle postitse käsintehtyyn yksilölliseen kortin, johon voit halutessasi lisätä omat terveisesi lahjan saajalle.

KUNNALLISET LÖYTÖELÄIN- PAIKAT PIRKANMAALLA

Ilmoita aina kadonneis-
ta tai löytyneistä kissois-
ta kunnan löytöeläin-
paikkaan !

Ilmoita huonosti
hoidetut
kissapopulaatiot
valvontaeläinlääkärille!

Seuraa tiedotusta myös kotisivuillamme!

Kissankulma Ry
044 344 3334

- Hämeenkyrö
- Nokia

Kiikoisten löytöeläinpalvelu
050 353 7884

- Huittinen
- Sastamala
- Lavia
- Kokemäki

Esko ja Minna Ylikujala
040 526 5328

- Parkano
- Kihniö
- Ikaalinen

Riitta Mononen
050 362 9762

- Virrat

Boondocks
040 515 2750

- Juupajoki
- Kangasala
- Ylöjärvi
- Lempäälä
- Mänttä-Vilppula
- Orivesi
- Pirkkala
- Pälkäne
- Ruovesi
- Tampere
- Jämsä
- Vesilahti

Pieneläinhotelli Sinna
040 861 7482

- Akaa
- Valkeakoski
- Urjala

KUNNAN- JA VALVONTAELÄINLÄÄKÄRIT PIRKANMAALLA

Valvontaeläinlääkärit

Akaa, Urjala ja Valkeakoski

Mari Porma 040 133 6384

Tampere

Otto Kivirauma 040 180 6191

Ikaalinen, Parkano, Kihniö

Minna Giwa 040 138 2564

Mänttä-Vilppula, Jämsä, Ruovesi

virka avoinna, 040 170 6433

Orivesi, Juupajoki

Heljä Laukkanen 040 133 6266

Kangasala, Pälkäne

Lauri Sund 050 557 5515

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA)

Maria Wahlfors 050 421 1317

Anna Pasanen 040 133 5785

Sastamala

Sofia Parisalu 040 510 3352

Kunnaneläinlääkärit

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA)

(03) 5652 4100

soittoaika ark 8-9

Ikaalinen

Kristiina Oksanen (03)450 1582

soittoaika ark 8-14

Kangasala

Ari Sainio, Sanna Aaltonen
(03) 5655 4040

soittoaika ark 8-15

Kihniö

Leila Niinipuu 044 754 1417

soittoaika ark 8-9

Mänttä-Vilppula

Pia Sarja 050 514 3353

soittoaika ark 8-9

Orivesi

Tuija Setälä (03) 5654 4799

soittoaika ark 8-9

Parkano

Krasimir Kirov 044 786 5363

soittoaika ark 8-9

Ruovesi

Paula Lähteinen 040 506 8933

soittoaika ark 8-9

Sastamala Mouhijärvi

Terhi Ihalainen 0500 232 714

soittoaika ark 8-9

Sastamala Vammala

Merja Mäkinen 050 550 1172

soittoaika ark 8-9

Tampere

Jyrki Haapasalmi, Kirsi Hammar
(03)5654 4780

soittoaika ark 8-15

Urjala

Jouko Jakala, Johanna Bäckström
(03)5654 4760

soittoaika ark 8-9.30

Valkeakoski

Matti Piironen 040 178 9007

soittoaika ark 8-9

Virrat

Outi Mattsson 044 715 1351

soittoaika ark 8-9

KIINTEÄT KERÄYSLIPPAAT PIRKANMAALLA

Pienikin lahjoitus pitää kissan tyytyväisenä ja terveenä. Jokainen lahjoitus on tärkeä.

Tarkista luettelosta lähin keräyslippaasi

Tampereella

- KKY:n toimitila, Rahola
- Eläinlääkäri Inka-Mari Anttila, Hyhky
- Eläinystäväsi Lääkäri, Kaarila
- Hakametsän Eläinlääkärit
- Hervannan Eläinlääkärit
- Eläinlääkäriasema Evidensia Nekala
- Eläinlääkäriasema Reviiri, Pispalanvaltatie
- Musti ja Mirri, Koivistonkylä
- Musti ja Mirri, Lielähti
- Musti ja Mirri, Linnainmaa
- Wuf.fi, Nekala
- Eläintarvikeliike Onnen Lemmikit, Janka

Kangasalla

- Musti ja Mirri

Akaassa

- Toijalan eläinlääkäriasema Evidensia
- Canis Major
- Eläinlääkäriasema Ortopet

Pirkkalassa

- Oiva Eläinklinikka
- Hakasen leipomo-kahvila, Suupantori
- Peten Koiratarvike

- Vastavirta-klubi, Pispala
- Music Bar Amadeus, Tammela
- Pirkanmaan Pesukarhut, Kohmankaari
- Pirkanmaan Pesukarhut, Satamakatu
- Pirkanmaan Lemmikkitalo, Pispala
- Ravintola Telakka, Tullintori
- Ruohonjuuri, Hämeenkatu
- The Body Shop, Koskikeskus
- The Body Shop, Ratinan Kauppakeskus
- Vet4Cat, Nekala
- Cafe Gopal, Keskusta
- Tukkasampo, Sammonkatu
- Maukaste, Näsilinankatu
- Zoopet, Lielähti

Lempäälässä

- The Body Shop, Ideapark
- Musti ja Mirri, Ideapark

Sastamalassa

- Eläinklinikka Viksu
- Eläintarvikeliike Haukkis
- Musti ja Mirri, Itsenäisyudentie

Valkeakoskella

- Eläinlääkäri Matti Piironen
- Musti ja Mirri
- Lemmikkitarvikeliike Vietti&Vaisto

KYSY KERÄYSLIPASTA YRITYKSEESI puheenjohtaja@kky-ry.fi

YHTEYSTIEDOT

Eläinsuojelu on meille vapaaehtoistyötä, joten emme aina ole tavoitettavissa. Jos et tavoita meitä puhelimella, jätä tekstiviesti tai lähetä sähköpostia.

Hallitus:

hallitus@kky-ry.fi

Marko Kaitala, puheenjohtaja,
testamenttiasiat
puheenjohtaja@kky-ry.fi
p. 044 747 5500

Mervi Kaheinen-Niska,
sihteeri, jäsenrekisteri,
osoitteenmuutokset
sihteeri@kky-ry.fi
p. 044 747 5502

Tarja Sahimäki-Toivonen,
varapuheenjohtaja

Daria Leppik, jäsen, ensikoti-
vastaava ensikodit@kky-ry.fi

Tatuointi- ja sirutusrekisteri:

Hanna Korhonen p. 040 861 9141

Lahjoitukset:

Tarja Sahimäki-Toivonen
lahjoitukset@kky-ry.fi

Taloudenhoitaja:

laskutus@kky-ry.fi

KY auttaa ja neuvoo kissapopulaatio-ongelmissa.

Ota yhteyttä

hallitus@kky-ry.fi

www.kky-ry.fi

www.facebook.com/kissojenkatastrofiyhdistys

Osoite Jurvalankatu 2 LT 2
33 300 TAMPERE

Y-tunnus 1757379-6

Loukkujen lainaus:

Marko Kaitala,
puheenjohtaja@kky-ry.fi,
p. 045 224 2635

Hoitorinki:

Ari Viitaniemi, Veera Rahnasto
hoitorinki@kky-ry.fi

Kissaneuvonta:

Terttu Kanervo, kanervo@gmail.com,
p. 050 368 8019
- auttaa erilaisissa kissaa koskevissa kysymyksissä ja ongelmissa

Posti Green

TUE TYÖTÄMME VAIKEIDEN AIKOJEN YLI

Nopeimmin autat laittamalla avustuksesi suoraan tilille
FI93 5730 0820 3289 34 tai käyttämällä MobilePay-numeroa **67708**.

Helppo tapa lahjoittaa on puhelinlahjoitus:
Voit lähettää tekstiviestin **KKY5, KKY10** tai **KKY20** numeroon **16155**.

Voit soittaa numeroon **0600 04665** (lahjoitus 5€), numeroon **0600 04675**
(lahjoitus 10€) tai numeroon **0600 04685** (lahjoitus 20€)

Kiinteistä keräyslippaista löydät listan tästä lehdestä.
Keräyslupamme numero on RA/2019/1078 (29.11.2019), myöntäjä
Sisä-Suomen poliisilaitos

**PIENISTÄ PUROISTA MUODOSTUU SUURI JOKI!
KIITOS AVUSTASI!**